

„Stajerc“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.
Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 3 krona; za pol in četrt leta razmerno; za Ogrsko 4 K 50 vin; za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računi naročnino z ozirom na visokost poštne. Naročnino je plačati naprej. Posamezne štev. se prodajajo po 6 v.
Uredništvo in upravnštvo se nahajata v Ptuj, gledališko poslopje štev. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.
Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 4.

V Ptuj v nedeljo dne 24. januarja 1909.

X. letnik.

Ječa — cilj?

Vsa prvaška politika zadnjega časa ima menda edini cilj, pripeljati gotove lahkomišelsne osebe v — ječo. To trditve lahko hladnokrvno izrazimo. Ni treba, da bi se pri temu spominjali nesrečnih konzumnih društev, katera so prvaki svoj čas ustanovljali z veseljem in navdušenjem, kakor da bi bila od njih večnost odvisna. Ne, dogodki zadnjih mesecev nam dokazujejo dovolj jasno, da imamo prav.

Kaj jebila napaka pri konzumnih društvih? Prvič dejstvo, da te zadruge niso bile potrebne in drugič, da niso bile ne uresničene in ne vpeljane od strokovnjakov. Ta ali oni žegnani ali nežegnani gospod je nagovoril par lahkovernih kmetov, da so prevzeli mesta v predstojništvu in nadzorništvu, brez da bi vedeli, zakaj in kako se gre, — in ko je prišel polom, so sedeli ti nevedni, lahkomišelniki kmeki nakrat na obtožni klopi. Romali so v ječo, in marsikaterega je spreletelo v tem trenutku britko izpoznanje. Pravi ustanovitelji nesrečnih konzumnih društev, prvaki gospodi, so bili na varnem, oni niso ničesar podpisali, oni niso bili za ničesar odgovorni, — kmet, dobroščeni, opeharjeni kmet je romal zanje — v ječo.

Tako je bilo in tako je še danes. Pri marsikateri prvaški posojilnici stoji stvar dandanes istotako slaba, kakor je stala pred leti pri konzumnih društvih. In naše globoko prepričanje je, da bode žalibog tudi pri teh posojilnicah in drugih prvaških denarnih podjetjih prišlo do poloma. Za danes poka, da obšine pametnega gospodarja groza, — in kadar pride neizogibni „krah“, plačavali bodejo zopet nedolžni, zapeljani kmetje in romali bodejo zopet lahkomišelniki kmetje — v ječo.

Oj ti nesrečna prvaška politika, ali vodiš res edino v ječo?

V najbolj nepotrebni in najbolj bedastih društvih „vzgajajo“ prvaki kmeto mladinu. „Vzgajajo“ jo, — seveda na svoj način. Naše mnenje je sicer — in vsak pametni človek bode temu mnenju pritrnil, — da potrebuje kmetiška

mladina v prvi vrsti strokovne izobrazbe. Vemo, da potrebuje kmet veliko znanja, veliko znanstvene vednosti. Kmet mora znati dobro gospodariti in dobro računati. On mora čitati, mora poznati tržne cene. Ali vsega tega se ne priučijo v prvaških društvih. Ne, tam se priučijo, kako treba shode sklicavati, kako treba plesati in „teater“ igrati . . . 90% teh prvaških društev demoralizuje naravnost kmeto mladinu, jo žene v pijačo in spolsko razuzdanost in posledice so: pretepi, uboji, umori, samomori, detomori, napadi — z eno besedo: ječa . . .

Na tucate mladih kmetiških sinov in hčerk bi lahko naštel, katere so edino prvaška društva v ječo spravila. In na tucate bi jih lahko onih naštel, kateri so prišli v ječo, ker so v zmislu prvaške gonce izvršili napade, uboje in prelitje krvi. Le v zadnjih mesecih sta izdihnili v Ljubljani dva mladeniča mlado svoje življenje vsled prvaške gonce in več kot 200 tako nahuj-skanih nevednežev je romalo vsled te gonce — v ječo.

Prvaki in prvaki listi pa potem pojejo pesen o „narodnih mučenikih“, da, celo spomenike postavljajo tem zapeljanim žrtvam, ali denar za te spomenike nabirajo zopet med revnim ljudstvom . . . Vse, vse lepo! Ali vprašanje je, zakaj se prvaki sami ne izpostavljajo taki „narodni nevarnosti“? Zakaj morajo ljudski sinovi zanje v ogenj po kostanj? Zakaj se skrivajo voditelji zverinske te gonce, kakor je resni trenutek? Ta breznačajna strahopetnost prvaških voditeljev je dokaz ničevrednosti njih ciljev in njihov stremljenja.

Prvaki voditelji sedijo pri pečenki in finem vinčku. Duša jim je vesela in v svetem navdušenju zaženketajo kozarci in prvaki zapojejo narodne pesni . . . V ječi pa sedijo lačni in žejni tisti zapeljani reveži, ki so verovali praznim besedam in ki so žrtvovali svojo poštenost za frazo prvštva . . .

Ali vedno naprej gre gonia — naprej, dokler ne konča — v ječi . . .

Politični pregled.

Državni zbor pričel bode svoje zasedanje zopet 20. t. m. Vlada bode skušala, da se potegne vlozene najnostne predloge nazaj in bode predložila postavni načrt podpravljenja. In potem — no, potem se bode mešetarilo naprej, kakor se že od nekdaj v tej „ljudski zbornici“ mešetari . . .

Živinske cene padajo in ne rastejo, kakor trdijo to zadnje gotovi kmetiški sovražniki. Dokaz temu sledeče številke, ki se tičejo sicer dunajskega trga, ki so pa vendar splošno veljavne. Tekom zadnjih šestih let so bile živinske cene v sredini sledeče:

	1908	1907	1906
	v kronah pri sto kilah		
pitana živina	44—100	50—105	52—109
pašna	38—60	40—74	78—74
koščena	26—74	36—70	34—75
biki	50—74	56—84	60—88
krave	58—78	52—80	52—80

	1905	1904	1903
	v kronah pri sto kilah		
pitana živina	54—106	52—90	52—88
pašna	48—74	46—68	48—74
koščena	34—63	32—69	34—60
biki	55—80	56—78	54—78
krave	54—76	52—76	52—76

Iz tega razvidi pač sleherni človek, da živinske cene niso narasle in da torej kmet ni kriv visokim cenam mesa. Kmet ni odušen, temveč on zahteva le del tistega, kar mu gre!

Ureditev deželnih financ. V češkem deželnem zboru predlagal je Nemeč dr. Eppinger vlogo vladi, kako naj bi se uredilo slabe finance posameznih dežel. V tej vlogi se zahteva, da naj bi vlada polovico potrebnih za ljudske šole plačevala. Nam se zdi ta misel izborna, kajti slabim razmeram dežel so izdatki za šole veliko krivi. Seveda, enkrat bi bilo treba tudi kaj resnega glede občin storiti; kajti mnogo občin je v velikanskih dolгах in to večidel zaradi šol.

Velikanski potres v Italiji.

Vedno nova poročila prihajajo in dokazujejo vse grozovitosti te velikanske nesreče. Hočemo tedaj svojim čitateljem še par posameznosti priobčiti.

Zdravnik dr. Rossi piše: »Hotel sem se zutraj od Messine v Taormino peljati. Kar nakrat začujem grozno ropotanje. Bilo je slišati, kakor da divja velikanski vihar in da se meče železne goreče štange v vodo. Sedel sem na postelji, ki se je nakrat dvigala proti stropu. Tekel sem k oknu in videl padati strehe, dimnike, balkone. Privezal sem močno vrvi na okno in se pustil po nje s svojo materjo in sestro dol. Nekaj vojak je bil na cesti in mi je pomagal, da pridemo iz razvalin. Skozi oblake prahu smo dospeli na prosti trg. Vse je bilo v razvalinah. Pred cerkvijo, od katere ni ničesar razven par sten ostalo, ležalo je stotero na pol nagih oseb. Poslanec Fushi je prišel z steklenimi očmi proti meni in mi dejal: »Gospod, pomagajte mojemu bratu!«. Brat je ležal v kamenju; k sreči ga je objavil neki močni obok smrti in rešila sva ga. Povsod krog, povsod težko ranjeni, mrlji, krvavi, razcepni kosi človeških trupel. Voda je slana, kajti zemlja se je znižala in morje je vstopilo v pitno vodo. Spremlil sem 50 ranjencev, ki mi jih je oddal neki oficir, na parnik »Cebro.« Karih 500—600

zdivjanih nagih ljudi je naskočilo colniško poslopje. Vojaki bijejo in streljajo v množico, ki kriče kriče bežati; 30 oseb se valja v svoji krvi na tleh.«

Neki Dunajčan, trgovski uslužbenec Schober, pripoveduje tako-le: »Dotični večer sem precej dolgo čital in šele pozno zaspal. Po 5. uri zutraj sem čutil suneč, ki me je vrgel iz postelje. Mislim sem si takoj, da je potres. Z težavo sem prišel na stopnice in pred vrata. Vrata so bila obložena z razvalinami. Palača nasproti se je podrla. Šel sem čez razvaline in stal v temni noči na prostem. Iz daljave je bilo slišati vpitje, jokanje in klice na pomoč. Končno se je pričelo mračiti. Videli smo, da so se vse hiše podrle. Na trgih so stali beguni, otroci so tekli nagi okoli, ženske in moške so prihajali iz vseh ulic. Nekaj otrok je padel iz razburjenosti mrtev na tla. Nekaj mornar nas je peljal k parniku »Salvatore«. Molo se je na pol v morju pogreznil. Ko smo prišli v pristan, videli smo mesto, podobno morju plamen. Od vseh strani so se dvigala plamena proti nebu. Šel sem in naštel tekom noči in pribodnjega dne 120 potresnih sunkov. Pristan je bil podoben bolnišnici. Povsod so ležali ranjeni in čakali zdravnikov. Cutiti je bilo tudi že duh mrljov, ki so ležali v razvalinah. Končno sem se v groznem strahu v Neapel odpeljal.«

Slikar Gericke pripoveduje m. dr.: »Do 5. ure zu-

traj sva z nekim tovarišem čitala in hotela ravno kar spat iti, ko sva začela šumenje, ki je prišlo vedno bližje. Tekla sva na ulico. Kar nakrat začutila, kako se zemlja pod našimi nogami trese. Predno sva zamogla o vzroku misliti, ko je bilo že slišati velikansko gromenje in ropotanje. Videli smo, kako so se hiše podirale, kakor da bi bile iz papirja. Oblaki prahu so branili izgledu. Padla sva na tla. Iz neke hiše prihiti ženska z dvema otrokoma. Bili so le v srajčih in dala sva ji najini suknji. Groza je bila opaziti na lici ženske; bila je edina, ki se je iz dotične hiše rešila. Tekli smo proti pristanu. Kamor smo pogledali, povsod le razvaline, pod njimi pa tisočeri ljudi pokopani. Dostikrat smo padli — na mrliče ponesečeni. Srečali smo ženske, dekle, nage, bose. Posamezniki niso hoteli od razvalin proč; bili so blazni, strah jim je vzela pamet.«

Dva mlada zakonska se je 6 dni po nesreči rešilo. Imela sta dojenčka, katerega so skale ubile. Žena je dajala možu svoje mleko in preživela sta se. Ti iz groba rešeni čutijo vsi grozno ženo. Voda je prvo, kar dobijo in zahtevajo. Mlada žena je dala prvo šalo vode svojemu možu. Nikdo se ne more niti predstavljati grozovite razmere.

Od druge strani se še poroča: Potres je začel v globočini morja med ljubarskimi otoki, Kalabrijem in Sicilijo.

Krave po 28 kron! Nemški kmeti poslancem Zuleger je dejal v državni zbornici: „Dobil sem telegram iz Bukovine, da se prodajajo na sejmu v Cernovicu krave po 28 kron. Naravnost zločin je, ako se v takem času, ko je naša živinoreja tako slaba, ko nima živina vsled suše nikakoršne vrednosti, hoče uvažati še srbsko živino. Mi kmetje smo bili vedno žrtve, ker nismo imeli nikakoršnega vpliva na zakonodajo. Mi imamo dovolj vzroka, da prinašamo vladi največji nezaupanje, ker smo bili vedno opeharjeni in osleparjeni.“ — Prava beseda! Ali zdi se nam, da kmetje niso bili opeharjeni in osleparjeni le od strani vlade, marveč tudi od svojih poslancev, katerim se gre več za dijete in za ponižno udanost nego za kmetško bodočnost.

Novo vojaško orodje. Poroča se, da so vsi 42 poljsko-kanonirski regimenti oboroženi z novo 8 cm poljsko kanono. Strelja se iz nje 6-68 kg težke krogelje z začetno hitrostjo 500 m. Največja daljava strela znaša 6.100 do 6.800 m. Cela kanona tehta 1.010, z vozom vred pa 1.800 kg. Tudi organizacija artiljerije se je spremenila; vsaka divizija obsegala bude odslej 1 poljsko-kanonirski regiment s 4 baterijami in 1 divizijo havbic z 2 baterijami. Baje bude tudi infanterija dobila novo streljivo. Nova krogelja je 28 mm dolga in je v svinčeni sredi še jekleni trn; na 1000 m prebije ta krogelja vsako varnostno pripravo.

Niževavstrijski deželni zbor je sprejel predlog, da je odslej nemščina edini podučni jezik na Niževavstrijskem. S tem se je hotelo ustaviti naval Čehov, ki so se že po celi državi čutili kot gospodarji.

Trgovska pogajanja z Rumunsko je vlada baje že dokončala. V kratkem bude torej tudi to vprašanje postalo važno. Za Srbijo torej Rumunsko, in za Rumunsko? Bogve katera država! Vboga naša domača živinoreja, vbogi kmetje! Glavni vodja vseh avstrijskih klerikalcev, dunajski župan Lueger je že izjavil, da je za pogodbo z Rumunsko. In njemu bodejo pač vsi črnuhi sledili.

Velezidajalci. 11. svečana se bude pričela pred zagrebško sodnijo velika razprava proti srbskim velezidajalcem. Povabljenih je nad 300 prič. Razprava se bude vršila tekem 3 mesecev. Obtoženih je 53 Srbov, večinoma trgovcev, učiteljev, župnikov in kmetov. Obtoženi so, da so stali v zvezi z velezidajalskim društvom „Slovanski jug“ in da so razširjali velerbsko idejo po Hrvatskem, Slavoniji, Dalmaciji, Bozni in Hercegovini. Glasom obtožbe so hoteli uresničiti krvavo ustatjo in odrgati omenjene dežele s pomočjo Srbije od naše države. Vsa javnost pričakuje radovedno to velikansko razpravo. Odzkrila bude veliko in dokazala tudi nam, s kakimi ljudmi se bratijo naši slovenski prvaki!

V Pragi prišlo je ob priliki dijaškega „bumla“ zopet do hudih prizorov. Podivjana družala je napadla posamezne študente, jih opljuvala in osuvala brez vzroka. Kadaj bude tega češkega banditovstva konec? Orožniki šele so napravili red. Kaj ko bi Nemci povsod drugje ednako nastopali in pretepli vse Čehe, ki živijo med Nemci! Vzemimo le Dunaj, kjer je velikansko število Čehov, ki živijo izključno od nemškega kruha, medtem ko puščajo nemški študenti v Pragi svoj denar. Praga je danes pač vzor narodnjaške podivjanosti!

lijo. Morje je brizgalo kakor hiše visoke valove, ki so hoteli proti zemlji. Takoj potem se je začutilo troje sunkov, ki so uničili vsa mesta. Moč potresa je šine železnic izrgala. Tuneli v bližini mesta Messine so se podrli. Poleg tega je bil hud mráz in grozoviti dež. Hudodelniki so izvrševali grozne zločine. Odrezali so mrličom prste, da so dobili prstane. Takoj prvi dan so vojaki 30 teh zverinskih ljudi postrelili. Male kmetске hiše so v valovitih morja popolnoma izgubile. Tisočeri mrliči še niso pokopani. V Messini so bili ubili m. dr.: ves 83. infanterijski regiment razven enega vojaka; 7 kompanij 22. regimta; ves 89. regiment razven 5 podčastnikov; vsi policaji, vsi colninski stražniki, vso osebje parnikov, vsi seminaristi, vsi mestni svetniki in vsi mestni uradniki. V blaznosti je učinilo mnogo oseb samomor. Narišnice v Siciliji so premahjne, da bi sprejele vse znozele. Velika nevarnost so tudi vsled lakote podivjani psi, ki se lotijo ne samo mrličov temveč tudi že živih ljudi. Lačni ljudje streljajo pse in jih potem pojedjo. Iz vseh strani sveta prihajajo podpore. Prvi je bil naš cesar, ki je daroval 50.000 frankov. Dunajska občina je dala 20.000, berolinska 50.000, Paris 30.000. V Ameriki se je nabrala že nad 5 milijonov. Italijanski kralj je dal 200.000 lir. Tako se izkaže v resnem hipu vendar le ljubežen do bližnjega!

Avstrija-Turčija. Kakor smo že v zadnji številki poročali, sprejela je turška vlada avstrijsko ponudbo, po kateri se bode Turčiji plačalo okroglo 54 milijonov kot nekako odškodnino za bivše okupacijsko ozemlje. Ta vest je napravila v vsej Evropi vesel vtis, ker je odstranila nevarnost vojske. Na Turškem je tudi že bojkot avstrijskega blaga močno ponehal. V kratkem se bude podpisala pogodba in potem bude pač bojkot popolnoma ponehal. S tem bi bila vsa nasprotja med Avstrijo in Turčijo oglašena.

Dopisi.

Sv. Barbara v Halozah. Poročamo našim ljubim čitateljem novico; predpretekli terek, to je bilo 12. januarja 1909, so sodniki mariborskega okrožnega sodišča obsodili barbarškega najhujšega hudodelca oziroma prvaka Vida Klinca na 4 mesece težke ječe. Tukaj imate liberalci sad vaših društev. Ali je bilo treba Klincu šipe pobijati in čez svetlega cesarja zabavljati in zmerjati? Seveda sodniki so ga tako po milosti še sodili. V prihodnjo, če pa kaj takega spet priredi, dobi od 1—5 let. Tudi tisti so jo dobili zdaj po nosu, ki so ga zagovarjali, da več ne bude dobil, kakor 1 mesec. Ja, seveda, če bi prvaki postavili delali, potem ne bi bilo nobenih paragrafov.

Podgorce pri Veliki Nedelji. Naš kramer in gostilničar ima pošto nabiralnico, pa baje noče „Štajerca“ dostavljati. Mi zahtevamo, da se temu klerikalcu odvzame pošto in jo podeli drugemu možu, da nastane enkrat red na pošti!

Iz Gornjo-radgosskega okraja. V našem okraju so občine, katerih predstojniki so večinoma sami klerikalni podrepniki. Kakoga značaja so ti ljudje se je najbolj videlo ob času razdelitve sena in slame, katero je država dala revnim posestnikom po znižani ceni. Na železniški postaji v Radencih je tamkajšnji predstojnik M. Divjak nadzoroval seno in slamo katero je došlo za več občin tukajšnjega okraja. Ali ta človek se za vsebino blaga ni brigal nič, pokazal je samo, kateri vzg sluhi teji ali oni občini in si za to veliko mojo računil kot bi bil najvižji državni uradnik. Prigodilo se je, da so ljudje mesto sena dobili blata in kamenja v seno zavitega. Glede ukaza c. k. okrajnega glavarstva v Ljutomeru bi se predstojniki imeli ozirati le na majhne posestnike in bi večji posestniki, kateri imajo čez 10 glav goveje živine sploh ne bi smeli nič dobiti. Ta ukaz so naši podrepi predstojniki popolnoma prezirali. Občinski predstojnik Franc Vuk v Terbegovcih je veleposestniku Janezu Košarju, kateri velja za najpremožnejšega kmeta v celem okraju in ima 16 glav goveje živine, odkazal sena kolikor ga je hotel imeti, njegove sosede pa preziral. v Okoslavcih se je pri tehtanju slame tak daleč zmotil, da so nekateri posestniki čez 100 klg. manj dobili, kak se njim je zaračunilo! Zares čudno tehtanje in računanje! Ednakih slučajev še bi lahko več našli. Vi generalni podrepniki pa si zapomnite da ste nam delili seno in slamo prvoin zadnjokrat! Za slučaj ko bi še bili primorani enkrat za tako podporo prositi, bomo skrbeli tudi za to, da bo c. k. okrajno glavarstvo svoje uradnike na lice mesta poslalo in da bojo tisti delitev sami naprej vzeli. Prvaški voditelji niso ničesar storili, da bi kmetje dobili podporo. Nemški poslanci so morali za nas delati, ako ravno to ni bila njih dolžnost. Razdelitev pa so prevzeli prvaki, seveda sami in svojim podrepnikom v dobiček. To je škandal! Kmet, zapomni in otresi se tvojih prvaških pijavk!

Iz Slapintca. Pri tukajšnjem gostilničarju, na prijazni gomili je pretečeni teden c. k. žandarmerija vjela več domačih fantov, kateri so po krivi poti prišli do večje svote denarja ter se s tistim dalje časa imenitno zabavljali. Pomilovanja vredni stariši teh fantov se naj s tem tolašajo, da še bojo njihovi sini enkrat gotovo zastopali častna mesta v občinskih in cerkveno konkurenčnih odborih. Tako je pri nas namreč navada od časa, kar so začeli naš g. župnik Kunce dajati navodila pri volitvah. Ali nas razumete? Lahko dokažemo, da marsikateri ljudje s prav čudno preteklostjo pridejo do častnih služb.

Podova — Brezula. Kaj maram za denarje, gradove, zemlje, če meni pač tožba po sreči ne

gre — tako je morda mislil naš Tine, po mačem kovač, ko je pred kratkim zgubil to zaradi znanega telegrama. Vsak pameten je sreče kovač. Pa ti Tine je nisi bil, ker si pus da ti je Tonek ogenj pihal. Dobrotna ognja oblast, ko človek čuva njeno rast, pa kar pravi Arneč ti, to tebi v korist pač nikol Pardon! Namesto Arneč sem hotel reči Ton Pa naj bo! Kar je, je! Tožbo si Tinek u kar i telegrafirati se začul. „Lehrbrief“ pride grafično. Da bi bil Morze vedel, da bodeš t njegovi iznajdbi imel tako smolo, obrnil bi v grobu, kajti on gotovo ni nikomur kaj hu želel. Ker si se Tine zaradi njegove iznaj znebil okroglih 500 K, bi ti jih gotovo vr ako bi še živel in bi ti ne bi bil kriv te zg — Tone. Za druge pa Morze tudi pri življe ni telegrafiral, čem reči šel po kostanj v og Tiptip

Jesenice na Gorenjskem. Radi Jesenic občinski in občinski volilni red je predla dr. Pegan dne 9. januarja t. l. kranjskem v želnem zboru. Nazadnje je vzviknil „Jesen moramo rešiti.“ No da je veliko gnjilega in d rega v dosedajnem občinskem kakor v d volilnem redu, tega gotovo ne bude dr. Pegail nihče vgovarjali, a skoraj prepričani smo, da dr. Pegan njegov program prav pristransko stvil in sicer po navodilih jeseniškega fajmo Janeza Zabukovca, ker so se ravno pri zadnj jeseniških občinskih volitvah pokazale ugodn v občinskem redu za veleposestnika in v darvokoplačevalce, tako da so imeli dosedaj odločevati pri volitvah in si s tem pridlo glavno besedo pri oskrbovanju občinskega ima kar je tudi popolnoma pravilno in zakonito. Tudi delavec ima dosedaj volilno pravico, a s oni, kateri plačuje osebni dohodninski davki s tem je bilo delavstvu pomagano, da je rav delavce v velikih industrijskih krajih, kakor Jesenicah prišel do dobrega občinskega zast v domačem parlamentu. Temu gotovo tudi ne vgovarjamo, ako ravno se je zgodilo, da klerikalni delavec na Jesenicah preprečil volil župana in da imamo danes tu gerenta kroj Čebulja! Res prav ruske razmere. Sestavlil program dr. Pegan pač nisem še bral, oson ker ne občujem s dr. Peganom, še manj p fajmoštom Zabukovcom. A že danes sem pričan, kako „slovensko radikalno“ je on sevil bodoči obč. volilni red! V prvi vrsti bude občinskega odbora zagnal vse viriliste! Namreč virilisti na Jesenicah so ravno fajm tru Zabukovcu trin v peti, ker on ne me s temi pometa, kakor bi on hotel in to so „Kranjska obrtna družba“, c. kr. državna železni ravnatelj A. Trappen, A. Schrey, Janez in Ja Ferjana in A. Trevn, 7 tedaj je že precej čunat!! — Nadalje častni občani. Ker me n fajmošter Zabukovec, same fajmoštre, debele pitane, imenovati častnim občanom v naši občini. Potem pridejo oficirji v pokoju (Zabuko ni prijatelj oficirjev, ker so večinoma s Nemci) ker jih pa imamo tudi na Jesenicah volilce v I. razredu, tedaj „abtreten“ z n Kaj bode z dušnimi pastirji in z učitelji in teljicami naredil, tega ne vem, gotovo pa da bode na inženirje in višje uradnike v I. redu popolnoma pozabil! Kedor zna pa s azje vsak po svojem, Bohinj pa s svedom. V ridgem razredu so dosedaj samo oni volili, k plačujejo skupaj 1/2 vseh obč. davkov, in rav na Jesenicah, ker industrija sava 80% daj je plača, je ta število volilcev v II. razredu oboje čevala, kar se je lahko prepetilo, da so v te razredu samo 4—5 volili. Po Zabukovčevim ke ceptu bo sedaj drugače. V drugem razre jih bode toliko volilo, kolikor jih bode on treboval, tako da bode sigurna zmaga t tro II. razredu. V tretjem razredu so pa dos odločevali oni tovarniški delavci, kateri plaču oseb. dohodninski davek in so si večinoma s izbrali zastopnike delavce. To bode pač v hodnje še vsled splošne in tajne volilne pr a zmagal bude socijalni demokrat na Jeseni Resultat po novem obč. volilnem redu b pōten ta le: V občinskemu odboru na Jesen bode imel fajmošter 2/3 in socijalni demok 1/3 glasov, odločeval bude tedaj v občini mošter Zabukovec! In ti podjetnik obrn